

Els currículums de les disciplines universitàries reproduïxen la visió jerarquitzada dels sabers, que va conformar l'origen dels sabers acadèmics, amb una certa empremta de [masculinitat](#) [hegemònica](#)

La realització de recerques universitària que inclouen la perspectiva de gènere és una realitat que, tanmateix, no es tradueix en la introducció de la perspectiva de gènere en el currículum de primer i segon cicles de tots els àmbits de coneixement. Les recerques que documenten el caràcter androcèntric del coneixement científic no tenen difusió més enllà dels propis equips de recerca i del professorat que està específicament interessat en la temàtica. Manca la revisió de la producció i transmissió del coneixement incorporant-hi la perspectiva de gènere d'una forma transversal i integral, sobretot pel que fa als continguts.

S'ha de tenir present que la inclusió a les universitats dels anomenats estudis de gènere, tot i que ha estat un pas endavant respecte la situació anterior, comporta un clar perill, ja que no qüestiona la conceptualització androcèntrica dels sabers acadèmics, ni la consideració consensuada pel conjunt de l'Acadèmia del masculí com a universal, de manera que les experiències de vida de les dones no són tingudes en compte. Això implica que es pugui continuar fent docència i recerca universitàries sobre una filosofia, una història, una ciència que construeixen el cos femení com a subsidiari a la norma masculina, feble i malaltís.

En aquest sentit, cal remarcar la centralitat del paper de la medicina com a element codificador d'una determinada concepció del cos de les dones en el discurs hegemònic patriarcal contemporani. Darrerament s'han desenvolupat nous marcs teòrics i s'han aportat dades empíriques per rebatre la idea dominant del cos humà com un ens estrictament natural i estable. S'afirma la historicitat del cos humà i la impossibilitat d'entendre'l fora de la cultura que el crea i dins del qual existeix. La medicina i la ciència són naturalitzadores i creadores del concepte "cos de dona" passiu i la representació de la dona com una entitat abstracta, monolítica, homogènia i ahistòrica.

Manca introduir en els currículums l'anàlisi crítica de la influència de les tradicions filosòfiques i les religions o de la interpretació masculina d'elles. Els currículums exclouen qualsevol referència a les relacions entre les diferents branques del coneixement i la violència, el que provoca un fenomen de fragmentació de la violència.

A més, el professorat és un important agent de transmissió de microviolències a través del currículum ocult, és a dir, a través del conjunt de normes socials no explícites per mitjà de les quals les persones adultes guien el comportament de les més joves, indicant-los el valor real en la societat de cada tipus d'acció, més enllà d'allò que verbalment expliciten i que, a vegades, no coincideix amb el valor real.

Així, a través dels continguts explícits i dels meta-missatges del currículum ocult s'exerceixen dos tipus de pressió sobre les dones -la formal i la informal- que constrenyen les capacitats individuals i pressionen per a realitzar adaptacions conductuals que cal enquadrar en el marc de la violència simbòlica

Enllaços

- <http://asclepio.revistas.csic.es/index.php/asclepio/issue/view/26>